

גליונות לעיון בסרשת הסבר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
שנה שביעית

מקרי (תשי"ח)

- א. שאלות ודיוקים בנ"ס
- 1) י"ט ד"ה ויפרט את האהל
- 2) ל"ב " ובקרבכם
- 3) ל"ח " לעיני כל ישראל

מה קשה לו?
מהו ההסבר הדקדוקי למלה זו?
מה קשה לו?
xx למח לא הסתפק במירוט המסוק
עד "אשר יחנו סם" ומה תיקן
בהוסיפו "מקום חנייתם אף הוא
קרוי..."?

ב. שאלות סגנון ולסון:

1) ר' שלמה מפנהיים מבאר את ההבדל בין לשון "סיים" ובין ל' "נתן" במלים אלה:
לסון "סימת" יטמט כטיהיה סם איזה סדר מחויב ונאות, וטיהיה מן הצורך היות
הדבר מסודר ומדובק דוק במקום או בזמן או בענין מיוחד, ובטיניה הדברים
בלא סדר וערך יטמט לסון "נתינה".
הסבר לפי דבריו אלה את הסברי בלסון הכתובים:
ס' י"ח: ויתן את אדניו ויטם את קרסיו ויתן את בריחיו...
" כ': ויתן את העדות... ויטם את הנדלים... ויתן את הכפרת...
2) הסבר את ההבדל בין המושגים "פרכת" ו"מסך" לפי סמוחה בפסוקים:
כ"ו ל"א: ועשית פרכת... כ"ו ל"ג: והבדילה הפרכת בין הקדש ובין קדש הקדשים...
כ"ו ל"ו: ועשית מסך... ל"ה י"ב: ואת פרכת המסך... ל"ה ס"ו ואת מסך הפרכת למשח
המסכן... מ' ג': וסכות על הארון את הפרכת: מ' כ"א: ויטם את פרכת המסך ויטך
על ארן העדות, ועיין רש"י לכל המקומות הנ"ל:

3) ל"ז ואם לא יעלה הענן ולא יסעו,
ראב"ע (בפרוטו הקצר לטמט סלא נדפס בחומשים הרגילים): "וי"ו ולא יסעו
כפ"א רפה בלסון יטמעאל".

להבנת דבריו אלה השנה:
ראב"ע בראשית ב' א' ד"ה ובהו החל מן "ואל תתמה על וי"ו והארץ" עד "כי לא
דבר מטה"

" סמות ט' כ"א " ואטר לא טם
" י"ג י"ז " ויהי בטלה עד "וידוע כי מצרים"
" י"ח כ"ג " ויכולת
ויקרא כ"ה ל"ב " גאולה עולם.

מה הקטי המשותף לפסוקנו עם הפסוקים הנ"ל וכיצד יסן לבאר וי"ו זו בעברית
מדוברת?

ג. ל"ד וכבוד ה' מלא את המסכן,

פורה נבוכים א' י"ט: "מלא" זה בטם מסתתף (= מטמט בהוראות טונות) יטחמטו
בו בעלי הלסון בגטם טיבוא בגטם וימלאוהו (= גוף הבא בתוך גוף אחר וחוטם
אח כל המקום המוקף) "ותמלא כדה" (בר' כ"ד), וזה הרבה (הרי ט"מלא" הוא
בראטיהו מוטג המקום) ויעטה הדבר בענין תום זמן מסוער והטלמתו (= יטחמטו בטם
זה להורות על זמן טנגמר והוטלם). "וימלאו ימיה (בר' כ"ה) "וימלאו לו ארבעים
יום" (בר' ג'). (= הרי ט"מלא" הוא בראטיהו גם מוטג הזמן; ואולם בטני המקרים,
העיקר - הטלמות המדה (בזמן ובמקום)
ויעטה עוד בענין הטלמות בחטיבות והחכלית בה. (= ועוד יטחמטו ב"מלא" בהוראת
הטלמות במעלה וההחרוטמות לחכלית המעלה הזאת). "ומלא ברכת ה'" (דב' ל"ג)
(= זכה לחכלית הברכה האלוקית), "מלא אותם חכמת לב" (טמ' ל"ה) (= נתן להם
טלמות בידיעת האמנות)

ומזה הענין נאמר (יטעיה ו') "מלא כל הארץ כבודו" - כל הארץ תעיד על טלמותו
כלומר: תורה עליו. (=טלמות הנבוא תעיד על טלמות הבורא). וכן אמרו (טמ' מ'לד')
וכבוד ה' מלא את המסכן. וכל לסון "מליאה" מיוחסת לה' - היא מזה הענין, לא
טיט טם גוף ממלא מקום,

פורה נבוכים א' ס"ד: ומעמים רוצים ב"כבוד". - הגדלת האנטיס כולם את ח'.
(יט מטחמטים במלה "כבוד ה'" במובן כיבוד הבא מצד בני אדם כלפי האלה).
ולטי קרא זה הענין "כבוד" נאמר (יטעיה ו') "מלא כל הארץ כבודו" - דומח
לאמרו (הבקוק ג') "ותהלחו מלאה הארץ", כי הטבח יקרא "כבוד". - ונאמר:
(ירמיהו י"ג) "תנו לה' אלוקים כבוד", (תה' כ"ט) "ובהיכלו כולו אומר כבוד"
(= אומר דברי טבח, היינו: בעולמו טל הקבת"ו - בהיכלו" - הכל מטבחים
ומעריצים אותו, ואף הדומם בכלל, שהוא מעורר את האדם לומר דברי טבח ותחלה.)
(הבאורים בטוגרים לקוחים מפירוטו טל יהודה אבן סמואל למו"נ - עיינו טסו)

כיצד יט לפרט את פסוקנו לפי הרמב"ם ובמה הוא טונה מן הפירוט הרגיל?